

Thứ Năm, 20-3-2025. Năm C
Thursday, March-20-2025. Year C
Tuần 2 Mùa Chay

Gr 17, 5-10 Jeremiah 17:5-10
Phúc thay người đặt niềm tin cậy vào Chúa (Gr 17,7)

We've all experienced the blessings that come from placing our trust in God. As the prophet Jeremiah tells us in today's first reading, when we trust in the Lord, we resemble a tree with deep roots that can thrive even through heat and drought (17:8).

And yet we know that sometimes we are more like the one "who trusts in human beings, who seeks his strength in flesh" (Jeremiah 17:5). Reflecting on this passage, Pope Francis noted, "We all have this weakness, this frail tendency to place our hopes in ourselves or in our friends or in human possibilities alone, and we forget the Lord" (Morning Meditation, March 20, 2014).

This is especially true when we face a crisis. Perhaps someone we love receives a worrisome diagnosis or faces a sudden financial loss. Or a family member begins to struggle with depression or anxiety. We may feel like the situation is spinning out of control, and we may even begin to panic. That makes us even more likely to react too quickly by taking matters into our own hands and coming up with our own "solution." And as we all know, that can often make things worse, not better!

We need to fight this instinct. Instead, our first step in a crisis, or in any challenge, should be to come before the Lord. As we quiet our hearts and rest in God's presence, he will calm

Tất cả chúng ta đều đã trải nghiệm những phước lành đến từ việc đặt niềm tin vào Chúa. Như tiên tri Giêrêmia đã nói với chúng ta trong bài đọc một hôm nay, khi chúng ta tin vào Chúa, chúng ta giống như một cái cây có rễ sâu có thể phát triển ngay cả trong thời tiết nóng nực và hạn hán (17,8).

Tuy nhiên, chúng ta biết rằng đôi khi chúng ta giống như "kẻ tin vào con người, tìm kiếm sức mạnh của mình trong xác thịt" (Gr 17,5). Suy gẫm về đoạn văn này, Đức Giáo hoàng Phanxicô lưu ý, "Tất cả chúng ta đều có điểm yếu này, khuynh hướng mong manh này là đặt hy vọng vào chính mình hoặc vào bạn bè hoặc chỉ vào khả năng của con người, và chúng ta quên mất Chúa" (Suy niệm buổi sáng, ngày 20 tháng 3 năm 2014).

Điều này đặc biệt đúng khi chúng ta đối mặt với khủng hoảng. Có lẽ một người thân yêu của chúng ta nhận được chẩn đoán đáng lo ngại hoặc phải đối mặt với tổn thất tài chính đột ngột. Hoặc một thành viên trong gia đình bắt đầu đấu tranh với chứng trầm cảm hoặc lo lắng. Chúng ta có thể cảm thấy tình hình đang mất kiểm soát và thậm chí chúng ta có thể bắt đầu hoảng sợ. Điều đó khiến chúng ta có nhiều khả năng phản ứng quá nhanh bằng cách tự mình giải quyết vấn đề và đưa ra "giải pháp" của riêng mình. Và như chúng ta đều biết, điều đó thường có thể khiến mọi thứ trở nên tồi tệ hơn chứ không phải tốt hơn!

Chúng ta cần phải chống lại bản năng này. Thay vào đó, bước đầu tiên của chúng ta trong một cuộc khủng hoảng, hoặc trong bất kỳ thử thách nào, là đến trước Chúa. Khi chúng ta lắng nghe lòng mình và nghỉ ngơi trong sự hiện

us down, encourage us, and pour out the wisdom and assurance of the Holy Spirit that we need to handle our difficulties. As we patiently listen for his voice, he may give us a new perspective or an unexpected insight.

The more we are able to trust in the Lord, especially in difficult times, the more we will be rooted in his life, just like that tree in today's reading. Not only will we survive in times of heat and drought, but we will also be able to bear fruit for him and his kingdom (Jeremiah 17:8). That's because we are drawing on God's abundant grace rather than relying on our own meager resources—and what a blessing that is!

“Lord Jesus, help me to quiet my soul and turn to you first in every challenge I face.”

diện của Chúa, Ngài sẽ xoa dịu chúng ta, khích lệ chúng ta và tuôn đổ sự khôn ngoan và sự bảo đảm của Chúa Thánh Thần mà chúng ta cần để giải quyết những khó khăn của mình. Khi chúng ta kiên nhẫn lắng nghe tiếng nói của Ngài, Ngài có thể ban cho chúng ta một góc nhìn mới hoặc một sự hiểu biết bất ngờ.

Chúng ta càng có thể tin cậy Chúa, đặc biệt là trong những thời điểm khó khăn, thì chúng ta càng bám rễ vào cuộc sống của Ngài, giống như cây trong bài đọc hôm nay. Chúng ta không chỉ sống sót trong thời kỳ nắng nóng và hạn hán, mà còn có thể sinh hoa trái cho Ngài và vương quốc của Ngài (Gr 17,8). Đó là vì chúng ta đang tận dụng ân sủng dồi dào của Chúa thay vì dựa vào nguồn lực ít ỏi của riêng mình - và đó là một phước lành biết bao!

Lạy Chúa Giêsu, xin giúp con bình tâm lại và hướng về Chúa trước tiên trong mọi thử thách con gặp phải.

Lc 16, 19-31 Luke 16:19-31

Mô-sê và các Ngôn Sứ mà họ còn chẳng chịu nghe, thì người chết có sống lại, họ cũng chẳng chịu tin (Lc 16,31)

The rich man in Jesus' parable probably wasn't a cruel or mean person. He didn't even try to shoo Lazarus away from his door. No, his sin was in failing to notice Lazarus at all. Lazarus was “invisible” to him—just an obstacle to step over when he left the house. But now, Lazarus is at Abraham's side while the rich man is in torment.

When the rich man begs Abraham to send Lazarus to warn his brothers so that they don't end up suffering the same fate, Abraham's response is telling. If they won't listen to Moses and the prophets in the Scriptures, then they won't listen to Lazarus if he should come to them with a message from beyond the grave (Luke 16:31).

Người giàu có trong câu chuyện ngụ ngôn của Chúa Giêsu có lẽ không phải là người độc ác hay xấu tính. Ông thậm chí không cố gắng đuổi Lagiarô ra khỏi cửa nhà mình. Không, tội lỗi của ông là đã không quan tâm đến Lagiarô. Lagiarô “vô hình” đối với ông - chỉ là một chướng ngại vật phải bước qua khi ông ra khỏi nhà. Nhưng giờ đây, Lagiarô ở bên Abraham trong khi người giàu chịu đau khổ.

Khi người giàu cầu xin Abraham sai Lagiarô đi cảnh báo các anh mình để họ không chịu chung số phận, câu trả lời của Abraham thật đáng suy nghĩ. Nếu họ không lắng nghe Môisen và các nhà tiên tri trong Kinh thánh, thì họ sẽ không lắng nghe Lagiarô nếu anh ta đến với họ với một thông điệp từ bên kia (Lc 16,31).

What if, during his lifetime, this man had spent more time pondering the Scriptures? He would have reflected on what Moses had commanded: “Open your hand freely to your poor and to your needy kin in your land” (Deuteronomy 15:11). He would have considered Isaiah’s words: “Is this not, rather, the fast that I choose: . . . Is it not sharing your bread with the hungry, bringing the afflicted and the homeless into your house?” (58:6, 7). He would have profited from the wisdom in Proverbs: “Whoever cares for the poor lends to the Lord, who will pay back the sum in full” (19:17). Then maybe he would have seen Lazarus at his door and responded with heavenly compassion.

Scripture has the power to open our eyes to the needs around us. It can also shed light on what’s going on in our hearts and convict us to change our ways when our actions don’t line up with what God desires. He wants us to care for the “least brothers” (Matthew 25:40), but first he has to open our eyes to their presence among us—especially those right in front us.

As you reflect on the words of Scripture today and every day, let them penetrate your heart. Let them change the way you see the world and the people you encounter. Let them help you see as God sees so that you don’t miss a Lazarus at your door.

“Lord Jesus, open my eyes to the needs around me, and then give me the grace to act on them.”

Điều gì sẽ xảy ra nếu trong suốt cuộc đời của mình, người này đã dành nhiều thời gian hơn để suy gẫm về Kinh Thánh? Hẳn ông đã suy nghĩ về điều Môisen đã truyền lệnh: “Hãy rộng tay giúp đỡ người nghèo và bà con túng thiếu trong xứ ngươi” (Đnl 15,11). Hẳn ông đã cân nhắc những lời của Isaia: “Đây chẳng phải là sự kiêng ăn mà ta chọn sao:... Chẳng phải là chia cơm sẻ áo cho kẻ đói, rước kẻ khốn cùng vô gia cư vào nhà mình sao?” (58,6. 7). Lẽ ra ông đã thu được lợi ích từ sự khôn ngoan trong sách Châm ngôn: “Ai quan tâm đến người nghèo là cho Chúa vay, Ngài sẽ trả lại đầy đủ” (19,17). Sau đó, có lẽ ông sẽ nhìn thấy Lagiarô trước cửa nhà mình và đáp lại bằng lòng trắc ẩn thiêng liêng.

Kinh thánh có sức mạnh mở rộng tầm mắt của chúng ta trước những nhu cầu xung quanh chúng ta. Nó cũng có thể làm sáng tỏ những gì đang diễn ra trong lòng chúng ta và thuyết phục chúng ta thay đổi đường lối của mình khi hành động của chúng ta không phù hợp với điều Thiên Chúa mong muốn. Ngài muốn chúng ta quan tâm đến “những người anh em bé nhỏ nhất” (Mt 25,40), nhưng trước tiên Ngài phải mở mắt cho chúng ta thấy sự hiện diện của họ giữa chúng ta - đặc biệt là những người ở ngay trước mặt chúng ta.

Khi bạn suy gẫm về những lời Kinh thánh hôm nay và mỗi ngày, hãy để chúng thấm vào lòng bạn. Hãy để họ thay đổi cách bạn nhìn thế giới và những người bạn gặp. Hãy để họ giúp bạn nhìn như Chúa nhìn để bạn không bỏ lỡ một Lagiarô trước cửa nhà mình.

Lạy Chúa Giêsu, xin mở mắt con trước những nhu cầu xung quanh con, rồi ban cho con ân sủng để đáp ứng chúng.

Nguồn: the word among us
Chuyển ngữ: Linh mục Phaolô Vũ Đức Thành, SDD.